

UIT DE OUDE DOOS – 8 FEBRUARI 2010

Maarten Stekelenburg

Zo nu en dan staan ze op hetzelfde voetbalveld. Maarten Stekelenburg in het goal voor Ajax, Patrick Zwaanswijk in de verdediging bij NAC en daar tussenin scheidsrechter Ruud Bossen. Voetbal werd hun carrière, maar het spelletje leerden ze bij VV Schoten.

Na schooltijd stond hij tijdens de partijtjes voetbal eigenlijk altijd al op doel. Toen de keeper van het jeugdteam bij VV Schoten stopte nam Maarten Stekelenburg zijn positie over. Anderhalf jaar later vertrok hij naar Ajax. Daar groeide hij uit tot de eerste doelman van de Amsterdammers en het Nederlands elftal.

De scouts van Ajax hadden geen minuut later moeten bellen. Het overschrijvingsformulier van VV Schoten naar eerste divisie club HFC Haarlem was net ingeleverd. In allerijl is de moeder van Maarten Stekelenburg op de fiets gesprongen om het formulier weer op te halen. Daarna is ze met Maarten om tafel gaan zitten. Hij mocht naar Ajax. "Ik ben naar buiten gerend en ben bij al mijn vriendjes langs gegaan. Ik was dolgelukkig."

Dertien jaar oud is Maarten Stekelenburg als hij naar Ajax vertrekt. Zeven jaar daarvoor begint zijn loopbaan bij VV Schoten; direct al met een kampioenschap. "Het is één van mijn vroegste herinneringen aan Schoten," vertelt Stekelenburg. "We speelden meen ik in de buurt van Halfweg. Na de gewonnen wedstrijd zijn we het kampioenschap gaan vieren in het clubhuis van Schoten. Met limonade." Lachend: "Bier kwam natuurlijk later pas."

Nadat hij vanuit Zandvoort verhuist naar Haarlem, en Zandvoort '74 inruilt voor VV Schoten gaat het snel met de loopbaan van Stekelenburg. Bij Schoten groeit De Steek als jonge voetballer en later als keeper uit tot vaste waarde. Met de beste amateurs van Haarlem komt hij al snel in het districtsteam terecht. Daar ontdekken scouts van Haarlem én Ajax het talentvolle keepertje, dat niets liever doet dan voetballen.

"Na schooltijd voetballen ik met mijn vrienden steevast op het terrein van Haarlem. Dan stond ik eigenlijk altijd op goal, terwijl ik bij Schoten een veldspeler was. Tijdens wedstrijden vond ik dat namelijk veel leuker," zegt Stekelenburg. "Lesley Koekenbier stond bij ons in het goal. Toen hij stopte, werd mij gevraagd het seizoen af te maken. Het seizoen daarop werd ik de vaste keeper."

In de zeven jaar die Maarten Stekelenburg bij Schoten speelt blijft het team ongewijzigd. Het zijn vrienden, die ook samen op school zitten. De trainingen worden verzorgd door Bert Buter; plezier in het spelletje staat voorop. Goede herinneringen heeft Stekelenburg aan de toernooitjes in het buitenland, met z'n allen in een herberg, vaders mee en voetballen maar. De overgang naar Ajax verandert weinig aan het plezier, maar maakt het voetbal plotseling wel een stuk serieuzer.

Stekelenburg: "Wat er dan gebeurt, is echt absurd. Bij Schoten was ik altijd heel zuinig op mijn keeperhandschoenen, het kost nogal wat. Bij Ajax kreeg ik ineens hele setjes mee, verschillende tenues. Noem maar op." In meer opzichten veranderde het leven van de doelman plotseling. "Het was heel hectisch. Voor school werkte ik altijd even bij de groenteboer, dan ging ik naar school om daarna weer te trainen bij Ajax. Op maandagavonden bleef ik naar Schoten gaan."

Toch verwatert het contact langzaam. Op zaterdagavonden wordt nog wel eens gestapt, maar uiteindelijk is Stekelenburg bijna permanent bij Ajax. "Mensen vergeten nog wel eens wat je er allemaal voor moet opgeven. Je wordt totaal uit je omgeving gehaald." Dat moment komt voor de doelman in de A1 bij Ajax. "Richt ik me op een carrière als profvoetballer of ga ik wat anders doen? Ik heb me toen volledig op het voetbal gericht, ik ging naar het tweede en kon aanhaken bij het niveau."

De Amsterdammers bieden Maarten Stekelenburg een contract bij. "Vanaf dat moment wat het alleen maar voetbal, voetbal, voetbal. Dat was het altijd al, maar ineens was ik een echte prof," zegt Stekelenburg. "Ik vind het soms nog steeds raar. Als kleine jongen keek ik op tegen Edwin van der Sar, bij het Nederlands elftal kwam ik naast hem te spelen. En nu zijn er weer jongens, bij Schoten, die tegen mij opkijken. Dat is hartstikke raar, maar heel mooi."